

Апошнія дні адыходзячага года напоўнены ліхаманкавымі падсумаваннямі, справаздачамі... Людзі падлічваюць даходы, прыбыткі, выдаткі і страты. З тэлебачання, радыё, прэсы, інтэрнэту даведваемся пра найважнейшыя палітычныя, спартыўныя, культурныя падзеі ў свеце і краіне. Але трэба ўсвядоміць, што ўчарашні дзень ужо не належыць нам – ператвараецца ў гісторыю. Таму варта з удзячнасцю ўспамінаць мінулае, усім сэрцам уключацца ў сучаснасць і верна адкрывацца на будучыню.

Канец каляндарнага года непазбежна нагадвае нам, што час ляціць хутка і сучаснасць бліскавічна становіцца былым. Пспехі і прыбыткі губляюць сваю вартасць. Застаецца толькі тое, што ад Бога, тое, што вечнае. Адзін з вядомых амерыканскіх мысліцеляў Генры Ван Дайк напісаў: “Час надта павольны для тых, хто чакае; надта хуткі для тых, хто баіцца; надта доўгі для тых, хто пакутуе; надта кароткі для тых, хто весяліцца. † Аднак для тых, хто кахае, час з’яўляецца вечнасцю”.

Як дыяцэзіяльная супольнасць Гродзенскага Касцёла маем за што падзякаваць Богу ў бягучым годзе. Распачацце I Сінода Гродзенскай дыяцэзіі, дыяцэзіяльная перагрынацыя фігуры Маці Божай Фацімскай, асвячэнні і кансэкрацыі святынь – толькі некаторыя важныя падзеі, сведкамі якіх мы сталі. Нам многае было дадзена, і гэта абавязвае!

Бог выбраў і паверыў нам, адарыў годнасцю сваіх дзяцей і даручыў адпаведнае заданне да здзяйснення – у залежнасці ад таго, якое маем пакліканне. Не пакінуў у адзіноце, але правёў шляхамі да сваёй міласэрнасці, якая так неабходна сучаснаму чалавеку.

Таму ў той час, калі многія з недаверам пазіраюць на каляндар, які ў хуткім часе павінны будуць замяніць на новы, мы ўзносім да Пана неба і зямлі сардэчныя словы ўдзячнасці. Перад надыходам новага года павінны сказаць Стварыцелю:

“Будзь праслаўлены за ўсё, што ў нас і праз нас здзейсніў, за дар жыцця і ўсе аказаныя ласкі, за любоў і сумленнасць, за тое, што застаешся ў Хлебе любові, што мы можам быць святлом для свету і соллю зямлі. Будзь праслаўлены, Ойча, у справах нашых рук і сэрцаў!”.

Нам так шмат дадзена!

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
24.12.2017 00:00

Дарагія Чытачы!

Разам з рэдакцыйным калектывам прагну падзякаваць Пану Богу за дабро, якое мы маглі супольна стварыць, ідучы разам дарогай веры. Ад усяго сэрца ўдзячны таксама Вам за кожны выраз зычлівасці і за тое, што наша газета з'яўляецца частым госцем у Вашых дамах. Дзякую за лісты і цёплыя словы. Вы ўсе для нас вельмі важныя. Цэнім кожнае Ваша старанне, каб газета была жывая і актуальная. □□□ Няхай Слова Хрыста прабывае ў Вас з усім сваім багаццем, каб перажывалі штодзённыя справы пад уздзеяннем ласкі, спяваючы сэрцам. Як казаў св. Ян Павел II, усё, што б Вы ні рабілі словам ці ўчынкам, рабіце ў імя Пана нашага Езуса, дзякуючы Богу Айцу праз Яго.